

Sebastian Fagerlund

saa orkesterin myllertämään myyttisesti

- *Water Atlas, Nomade* [2021]
- *Stonework, Drifts, Transit* [2018]

– **Sebastian Fagerlundin** (s. 1972) mustanpuhuvaa syvyyttä ja sädehtivää, rytmistä pirskahtelua yhdistävä omaleimainen sävelkieli on helppo tunnistaa esimerkiksi rytmikkäistä fanfaareista ja mystisinä huojuvista glissandoista. Fagerlund käyttää suurta orkesterikoneistoa perinteisesti siinä merkityksessä, ettei laajennettuja soittotapoja, epätavallisia instrumentteja tai elektroniikkaa juuri ole.

– Minkäänlaisesta nostalgiasta siinä ei ole kyse, mutta Fagerlund ei myöskään arastele asettua jatkumoon myöhäisromantiikan orkesterisäveltäjien kanssa. Hänen musiikissaan on samankaltaista eepistä luonnontunnetta kuin **Sibeliuksella** ja samoja alitajuisia jättiemootioita kuin **Mahlerilla**, mutta hänen musiikkiinsa on turha liimailla ”sibeliaanisen” tai ”mahleriaanisen” nimilappuja. Hän rakentaa musiikkiaan aikaisemman tradition päälle samalla orgaanisella luontevuudella kuin maakerrokset kasautuvat.

Levyhyllyt • Auli Särkiö-Pitkänen

Koko artikkeli kirjastoblogissa *Levyhyllyt*, mukana ajankuvaa, videota, Finna-palveluun linkitettyä kirjallisuutta sekä Fagerlund-diskografiaa.

#Levyhyllyt

levyhyllyt.musiikkikirjastot.fi

Musiikkikirjastot

@Musakirjastot

@Musiikkikirjastot